

Efter de hidtil gældende regler ville udgiften for det offentlige være (mill.kr.):

	1992	1993	1994	1995
Udgifter	2,3	7,2	10,8	12,0

Der antages ikke at være højere eller lavere udgifter for det offentlige under et. Der er tale om, at kommunerne i 1992 overtager en type udgifter for nogle personer; udgifter som kommunen hidtil har fået refunderet med 100 procent.

De økonomiske konsekvenser for kommunerne (mill.kr.)

	1992	1993	1994	1995
Merudgifter	0,3	1,1	2,2	2,8

De økonomiske konsekvenser for staten (mill.kr.)

	1992	1993	1994	1995
Merudgifter	-0,3	-1,1	-2,2	-2,8

De kommunale merudgifter tilføres kommunerne over bloktilskuddet.

De kommunale økonomiske konsekvenser forhandles med de kommunale parter, herunder eventuelle besparelser ved, at institutionsanbragte uledsagede børn kommer til at bo hos forældrene.

Forslaget, der sikrer, at kommunerne og amtskommunerne fra 1. januar 1993 fortsat kan få flygtningerefusion for visse foranstaltninger, der forebygger, at flygtningebørn anbringes på institution eller i familiepleje.

Lovforslaget er økonomisk neutralt for det offentlige under ét. Lovforslaget medfører en ændring af finansieringen mellem staten, kommunerne og amtskommunerne af visse udgifter vedrørende flygtninge i forbindelse med foranstaltninger for børn og unge efter bilstandslovens § 33, stk. 2, nr. 1-9.

1. I følge lovforslaget afholder staten alle udgifter efter bilstandslovens § 33, stk. 2, nr. 1-9, herunder udgifter efter de tidligere § 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c, vedrørende flygtninge i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten 75 pct. af kommunernes eller amtskommunernes udgifter.

Efter de indtil 1. januar 1993 gældende regler afholder staten alle udgifter efter bilstandslovens § 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c vedrørende flygtninge i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten 75 pct. af kommunernes udgifter. Amtskommunerne deltager ikke i finansieringen af udgifterne efter § 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c.

Med virkning fra 1. januar 1993, jf. lov nr. 501 af 24. juni 1992, finansierer kommunerne og amtskommunerne hver 50 pct. af udgifterne efter de tidligere

§ 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c, som efter lov nr. 501 af 24. juni 1992 er indeholdt i bilstandslovens § 33, stk. 2. Dette gælder dog ikke udgifter til dagtilbud efter bilstandslovens §§ 64, 69 og 70, som finansieres med 100 pct. af kommunerne.

Det nu foreliggende lovforslag medfører, at amtskommunerne skal finansiere 12 1/2 pct. af udgifterne efter de tidligere § 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c (excl. dagtilbud) vedrørende flygtninge efter de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Det nu foreliggende lovforslag og lov nr. 501 af 24. juni 1992 medfører således samlet merudgifter for amtskommunerne.

Efter de indtil 1. januar 1993 gældende regler finansierer kommunerne 25 pct. af udgifterne efter § 46 b, stk. 1, 1. pkt., og § 46 c vedrørende flygtninge efter de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Efter det nu foreliggende lovforslag skal kommunerne kun finansiere 12 1/2 pct. af disse udgifter, dog ikke udgifter til dagtilbud, som fortsat finansieres med 25 pct. af kommunerne. Det nu foreliggende lovforslag og lov nr. 501 af 24. juni 1992 medfører således samlet mindreudgifter for kommunerne svarende til merudgifterne for amtskommunerne.

2. Efter de indtil 1. januar 1993 gældende regler afholder kommunerne 100 pct. af udgifterne til personlig rådgiver efter bilstandslovens § 33, stk. 1., nr. 2, herunder til flygtninge incl. uledsagede flygtningebørn.

Med virkning fra 1. januar 1993, jf. lov nr. 501 af 24. juni 1992, finansierer kommunerne og amtskommunerne hver 50 pct. af udgifter til personlig rådgiver efter § 33, stk. 2, nr. 6.

Lovforslaget medfører, at staten afholder udgifterne til personlig rådgiver vedrørende flygtninge i de første 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Herefter afholder staten 75 pct. af udgifterne. Lovforslaget medfører således merudgifter for staten.

Amtskommunerne deltager efter de indtil 1. januar 1993 gældende regler ikke i finansieringen af udgifterne til personlig rådgiver, herunder vedrørende flygtninge. Som følge af lov nr. 501 af 24. juni 1992 skal amtskommunerne fra 1. januar 1993 afholde 50 pct. af udgifterne til personlig rådgiver. Efter det nu foreliggende lovforslag skal amtskommunerne finansiere 12 1/2 pct. af udgifter til personlig rådgiver vedrørende flygtninge efter 1 1/2 år efter datoen for opholdstilladelsen. Det nu foreliggende lovforslag og lov nr. 501 af 24. juni 1992 medfører således samlet merudgifter for amtskommunerne.

Efter de indtil 1. januar 1993 gældende regler finansierer kommunerne 100 pct. af udgifter til personlig